

Sygn. akt I C 1678/14

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 roku

sprawy z powództwa L. B., A. B.

przeciwko Przedsiębiorstwu Budowlanemu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G.
o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G. solidarnie na rzecz powodów L. B. i A. B. kwotę 22.650 zł (dwadzieścia dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 listopada 2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 3.550 zł (trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Powodowie L. B. i A. B. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowo-akcyjnej w G. domagali się zapłaty kwoty 22.650 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 listopada 2013 r. oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że zawarli z pozwanym umowę przedwstępną sprzedaży lokalu mieszkalnego i wpłacili zaliczkę w kwocie 45.300 zł. Następnie umowa została rozwiązana za porozumieniem stron, a pozwany zwrócił powodom jedynie połowę wpłaconej kwoty, wskazując, że potrącił wartość kary umownej w wysokości 5% ceny lokalu z powodu niewykonania przez powodów umowy. W ocenie powodów skoro umowa została rozwiązana za porozumieniem stron, brak było podstaw do naliczenia kary umownej, dodatkowo wskazali, iż zastrzeżenie kary umownej w wysokości 5% stanowi niedozwoloną klauzulę umowną i wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 22.650 zł, co pozostało bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 października 2014 r., sygn. akt (...), Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wniósł pozwany, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powodowie złożyli jednostronne oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz wycofali się ze składanych deklaracji zakupu innego lokalu mieszkalnego, w związku z czym pozwany naliczył

karę umowną. Ponadto zastrzeżona kara umowna w wysokości 5% nie stanowi klauzuli abuzywnej, ponieważ była uzgodniona przez strony indywidualnie. Poza tym kara umowna obciąża obie strony umowy, co powoduje, że postanowienia umowy są równoważne i symetryczne dla obu stron, a w konsekwencji wyłączona jest jej abuzywność. Ponadto pozwany poniósł szkodę wskutek działań powodów, albowiem zarezerwowany lokal był czasowo wyłączony ze sprzedaży, a następnie został zbyty innym nabywcom za cenę niższą o 84.000 zł od tej uzgodnionej z powodami, co było spowodowane pogarszającą się sytuacją na rynku deweloperskim. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, że w przypadku uznania niedopuszczalności kary umownej w wysokości 5%, winno nastąpić jej miarkowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 czerwca 2011 r. pomiędzy Przedsiębiorstwem Budowlanym (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. a L. i A. B. została zawarta przedwstępna umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G., przy ul. (...) na (...) w budynku (...), klatce (...) o powierzchni 62,80 m⁽²⁾ wraz z przynależną piwnicą o powierzchni 4,78 m⁽²⁾ za cenę 453.000 zł (6.376,34 zł/1 m⁽²⁾).

W § 7 umowy zastrzeżono, że w przypadku niewykonania umowy przez kupującego bądź w przypadku odstąpienia od umowy przez inwestora z przyczyn leżących po stronie kupującego, wniesione przez kupującego wpłaty, pomniejszone tytułem kary umownej o 5% ceny, podlegają zwrotowi (ust. 1). Jeżeli na skutek okoliczności leżących po stronie inwestora od umowy odstępuje kupujący, inwestor zobowiązany jest do zwrotu wszystkich wpłaconych przez kupującego wpłat oraz tytułem kary umownej zapłaci na rzecz kupującego kwotę odpowiadającą 5% ceny lokalu.

L. B. i A. B. w wykonaniu umowy przedwstępnej uiszcili na rzecz dewelopera kwotę 45.300 zł tytułem zaliczki – I raty ceny lokalu.

Umowa nie została zawarta przez L. B. i A. B. bezpośrednio w związku z ich działalnością gospodarczą lub zawodową.

(bezsporne, a nadto: umowa z dnia 14 czerwca 2011 r. – k. 12-18, faktura VAT – k. 19)

Elementy przedmiotowej umowy indywidualnie negocjowane z L. B. i A. B. to cena lokalu i terminy płatności.

(dowód: zeznania świadka B. D. – k. 126-127, zeznania świadka K. S. (1) – k. 128-130, zeznania powoda L. B. – k.)

Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. dopuszczało indywidualne uzgodnienia z klientami w przedmiocie wysokości kary umownej.

(dowód: umowa z dnia 09 listopada 2012 r. – k. 80-82, umowa z dnia 07 września 2010 r. – k. 73-76, zeznania świadka K. S. (2) – k. 128-130)

W związku z nieskuteczną sprzedażą nieruchomości własnej L. B. i A. B. pismem z dnia 28 września 2011 r. poinformowali Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. o rezygnacji z zakupu lokalu mieszkalnego.

(bezsporne, a nadto: pismo z dnia 28 września 2011 r. – k. 21)

Pismem z dnia 25 listopada 2011 r. skierowanym do Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. L. B. i A. B. „w nawiązaniu do wypowiedzenia umowy” poinformowali, iż skorygowali swoją decyzję i chcieliby przenieść wpłaconą zaliczkę na poczet ceny podobnego lokalu mieszkalnego w planowanym budynku przy ul. (...)/C. w G.-R., zwracając się z prośbą o powiadomienie o terminie podpisania nowej umowy.

W odpowiedzi pismem z dnia 02 stycznia 2012 r. Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. poinformował L. B. i A. B. o przychyleniu się do ich prośby.

(bezsporne, a nadto: pismo z dnia 25 listopada 2011 r. wraz z dowodem nadania – k. 22, pismo z dnia 02 stycznia 2012 r. – k. 23)

L. B. i A. B. dokonali wstępnej rezerwacji dwóch lokali mieszkalnych w ramach inwestycji dewelopera przy ul. (...)/C. w G.-R..

(dowód: zeznania świadka M. W. – k. 124-125, zeznania świadka B. D. – k. 126-127, zeznania świadka K. S. (2) – k. 128-130, zeznania powoda L. B. – k.)

W dniu 09 listopada 2012 r. deweloper zawarł z innymi nabywcami przedwstępną umowę sprzedaży lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G., przy ul. (...) na I piętrze w budynku (...), klatce (...) o powierzchni 62,80 m⁽²⁾ wraz z przynależną piwnicą o powierzchni 4,78 m⁽²⁾ za cenę 369.000 zł (5.400 zł/1 m⁽²⁾).

(dowód: umowa z dnia 09 listopada 2012 r. – k. 80-82, zeznania świadka B. D. – k. 126-127)

Pismem z dnia 01 sierpnia 2013 r. skierowanym do Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. L. B. i A. B. zrezygnowali z zakupu lokalu mieszkalnego w związku z oferowanymi wysokimi cenami i wezwali do zwrotu wpłaconej zaliczki w kwocie 45.300 zł.

(bezsporne, a nadto: pismo z dnia 01 sierpnia 2013 r. – k. 24)

Pismem z dnia 08 listopada 2013 r. L. B. i A. B., działający przez pełnomocnika, wezwali Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. do zapłaty kwoty 45.300 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. Pismo zostało doręczone deweloperowi w dniu 12 listopada 2013 r.

(bezsporne, a nadto: pismo z dnia 08 listopada 2013 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 25-26)

W dniu 22 listopada 2013 r. deweloper zwrócił L. B. i A. B. kwotę 22.650 zł informując, że z wpłaconej zaliczki została potrącona kara umowna w wysokości 5% ceny lokalu.

(bezsporne, a nadto: pismo z dnia 25 listopada 2013 r. – k. 27)

W odpowiedzi Ł. (...) i A. B. wskazali, że zastrzeżenie kary umownej w wysokości 5% ceny lokalu stanowi niedozwoloną klauzulę umowną. Pismem z dnia 27 stycznia 2014 r. deweloper wskazał, że projekt umowy był kontrolowany przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który nie wnosił z tego tytułu żadnych zastrzeżeń. W dalszych pismach strony podtrzymywały swoje stanowiska.

(bezsporne, a nadto: pismo z dnia 07 stycznia 2014 r. – k. 28-29, pismo z dnia 27 stycznia 2014 r. – k. 30, pismo z dnia 28 lutego 2014 r. – k. 31, pismo z dnia 20 marca 2014 r. – k. 32)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził co najmniej dwie kontrole stosowanych przez Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. wzorców umów. Pierwsza z nich miała miejsce w 2007 r., wówczas nie zgłoszono uwag co do zastrzeżenia kary umownej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez nabywcę w wysokości 5% ceny lokalu. Druga kontrola miała miejsce w 2014 r., wówczas nie zgłoszono uwag co do zastrzeżenia kary umownej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez nabywcę, która w badanym wzorcu została określona w wysokości 2,5% ceny lokalu.

(dowód: pismo prezesa UOKiK z dnia 23 lipca 2007 r. – k. 86, pismo dewelopera z dnia 31 lipca 2007 r. – k. 87-88, pismo prezesa UOKiK z dnia 24 października 2007 r. – k. 89-90, pismo dewelopera z dnia 30 listopada 2007 r. wraz ze wzorem umowy – k. 91-99, zeznania świadka K. S. (2) – k. 128-130)

W dniu 19 grudnia 2013 r. Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. zostało przekształcone w Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. Sp. k. w G..

(bezsporne, a nadto: wyciąg z KRS – k. 57-60)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie ustalono na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy, których prawdziwości i autentyczności strony niniejszego postępowania nie kwestionowały, a Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności.

Sąd uznał ponadto za wiarygodne i uczynił podstawą ustaleń faktycznych w sprawie zeznania świadków M. W., B. D. i K. S. (2), a także powoda L. B., mając na względzie, iż były one spójne i logiczne, a nadto zasadniczo wzajemnie się pokrywały, jak również znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w toku niniejszego postępowania. Wskazać jednak należy, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda w zakresie w jakim twierdził iż między stronami doszło do rozwiązania pierwotnej umowy za porozumieniem stron, w ocenie Sądu twierdzenia te nie znajdują poparcia w materiale dowodowym i złożone zostały jedynie na potrzeby niniejszego procesu. Zdaniem Sądu nie doszło do złożenia zgodnych oświadczeń woli co do rozwiązania pierwotnej umowy. Wskazać należy, iż zmiana umowy co wynika z jej treści mogła być dokonana jedynie w formie pisemnej do czego nie doszło. Pozwany pismem z dnia 02.01.2012r. zgodził się jedynie na przeniesienie zaliczki na inną inwestycję, co nie oznacza iż godził się na rozwiązanie umowy za porozumieniem stron. Takie działanie pozwanego w przypadku nie podpisania umowy dotyczącej nowej inwestycji byłoby nieracjonalne. Ostatecznie to powodowie odstąpili od pierwotnej umowy.

Mimo powyższych rozważań powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną roszczenia powodów o zwrot połowy wartości wpłaconej zaliczki stanowi art.(...) zgodnie z którym strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

Spór stron koncentrował się na zagadnieniu dopuszczalności potrącenia z wpłaconej przez powodów zaliczki na poczet ceny lokalu mieszkalnego kary umownej w wysokości 5% ceny lokalu, na podstawie § 7 ust. 1 umowy z dnia 14 czerwca 2011 r. i tym samym zatrzymania połowy wartości wpłaconej zaliczki.

W ocenie powodów postanowienie umowne zastrzegające karę umowną w wysokości 5% w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, nawet jeżeli zastrzeżenie to zostały poczynione na rzecz obydwu stron umowy, stanowi niedozwoloną klauzulę umowną.

Zgodnie z art.(...) postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powodowie zawarli z pozwanym przedwstępną umowę sprzedaży jako konsumenci w rozumieniu art. (...)co nie było przedmiotem żadnych wątpliwości.

Oceniając zatem zakwestionowane postanowienie umowne pod kątem jej abuzyjności w świetle art.(...), analizie poddać należy dwa istotne elementy: ukształtowanie praw i obowiązków w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy konsumenta, a także indywidualne uzgodnienie spornych postanowień pomiędzy stronami.

Odnosząc się do pierwszego z wymienionych elementów wskazać należy, iż zastrzeżenie kary umownej w wysokości 5% ceny lokalu w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez nabywców należy uznać za postanowienie kształtujące obowiązki nabywców w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając ich interesy. Wskazać należy iż kara umowna liczona jako 5% ceny lokalu jest rażąco wygórowana, stanowiąc znaczne obciążenie dla konsumenta. Nie znajduje to uzasadnienia mając na uwadze, iż przedmiotem inwestycji jest budowa domu wielorodzinnego, co oznacza, że przedmiotem świadczenia dewelopera jest budynek mieszkalny,

typowy dla budownictwa wielorodzinnego, zawierający mieszkania o zbliżonym, jeżeli nie identycznym, standardzie wykończenia, które nie wymagają dodatkowych szczególnych nakładów związanych z ich budową lub wykończeniem. Z tego powodu, w przypadku odstąpienia konsumenta – nabywcy od umowy, mogą być one przedmiotem obrotu i bez większych problemów znaleźć innych nabywców. Nieprzekonujący jest przy tym, w ocenie Sądu, argument pozwanego, jakoby poniósł on szkodę w postaci ostatecznej sprzedaży przedmiotowego lokalu mieszkalnego za cenę o 84.000 zł niższą, co miało być spowodowane trudniejszą sytuacją na rynku nieruchomości.

W ocenie Sądu pozwany okoliczności tej nie wykazał. Zgodnie z treścią art. (...) k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy(...). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. (...) k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art.(...) k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie SN z 28.04.1975 r., sygn. akt III CRN 26/75). Pozwany nie przedstawił bowiem żadnego dowodu na okoliczność, że średnia cena za 1m⁽²⁾ powierzchni lokalu mieszkalnego w stanie deweloperskim w okresie niespełna półtora roku uległa obniżeniu o tyle, że pozwany był zmuszony sprzedać przedmiotowy lokal mieszkalny za cenę o 15% niższą, w przeliczeniu na 1 m⁽²⁾ i nie miały wpływu na to inne okoliczności, w szczególności silna pozycja negocjacyjna nabywców, presja zarządu na szybką sprzedaż lokalu bądź zmiana polityki cenowej dewelopera.

Nie stanowi przy tym ponadto przeszkody do uznania zakwestionowanego postanowienia za niedozwoloną klauzulę umowną fakt nie wniesienia w tym przedmiocie uwag przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zważyć bowiem należy, że kontrola przeprowadzana przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ma na celu jedynie wykrycie stosowania przez przedsiębiorcę klauzul abuzywnych już wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. (...) k.p.c. (vide art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art.(...) ustawy).

Tymczasem ocena konkretnego postanowienia umownego jako niedozwolonej klauzuli umownej leży w kognicji sądu dokonującego kontroli abstrakcyjnej (przez Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów), bądź kontroli incydentalnej (przez sąd orzekający w konkretnej sprawie), która ma miejsce właśnie w toku niniejszego postępowania.

Tym samym Sąd uznał, że zastrzeżenie kary umownej w wysokości 5% ceny lokalu w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez powodów należy uznać za postanowienie kształtujące ich obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając ich interesy.

Kolejny konstytutywny element uznania postanowienia umownego za niedozwoloną klauzulę umowną to brak indywidualnego uzgodnienia z konsumentem treści zakwestionowanego postanowienia.

Zgodnie z art. (...) niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta, przy czym ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje ((...))§ (...) k.p.c.), przy czym nie wystarczy wykazanie, że toczyły się negocjacje co do treści umowy czy nawet danej klauzuli, jeżeli ostatecznie nie uległa ona zmianie w stosunku do przedstawionej przez proponenta propozycji, chyba że przedsiębiorca wykaże, że klauzula została przyjęta

w wyniku rzetelnych i wyrównanych negocjacji (tak (...) Niedozwolone klauzule umowne [w:] E. (...), P. (...) (red.), Europejskie prawo konsumenckie a prawo polskie, (...) 2005).

W toku niniejszego postępowania ustalono, iż możliwość negocjacji wysokości kary umownej zasadniczo istniały i była dopuszczona przez pozwanego to nie miała ona rzeczywiście miejsca w ramach negocjacji z powodami warunków umowy z dnia 14 czerwca 2011 r., na co wskazują zeznania zarówno osób reprezentujących pozwanego na etapie zawierania umowy (M. W., B. D. i K. S. (2)), jak i powoda L. B..

W konsekwencji Sąd uznał, że zastrzeżenie kary umownej w wysokości 5% ceny lokalu w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez powodów nie zostało z nimi uzgodnione indywidualnie.

W konsekwencji zastrzeżenie kary umownej w wysokości 5% ceny lokalu w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez powodów stanowią niedozwoloną klauzulę umowną, która powodów nie wiąże.

Ponadto niemożliwym jest miarkowanie wysokości kary umownej na podstawie art. (...), albowiem przepis ten można stosować wyłącznie do sytuacji, w której zastrzeżenie kary umownej w określonej wysokości jest skuteczne, lecz jest ona rażąco wygórowana. Zatem a contrario, gdy zastrzeżenie takie jest nieskuteczne, chociażby z powodu uznania takiego zastrzeżenia za klauzulę abuzywną, powyższy przepis nie będzie miał zastosowania.

Wobec skutecznego odstąpienia od przedwstępnej umowy sprzedaży lokalu mieszkalnego z dnia 14 czerwca 2011 r. oraz nieskuteczności zastrzeżenia kary umownej w wysokości 5% ceny lokalu, brak było przesłanek do zatrzymania przez pozwanego części zaliczki odpowiadającego wysokości zastrzeżonej karze umownej, wobec czego należało orzec o jej zwrocie powodom.

O odsetkach orzeczono na podstawie art.(...) Powodowie wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 45.300 zł, obejmującej niezwróconą część zaliczki w kwocie 22.650 zł, pismem z dnia 08 listopada 2013 r., w którym wezwali do zapłaty w ciągu 14 dni od dnia otrzymania pisma, tj. od dnia 12 listopada 2013 r., należało przyjąć, że termin do spełnienia świadczenia upłynął w dniu 26 listopada 2013 r. i zasadnym było naliczanie odsetek od dnia następnego. Zważywszy, że strony nie zastrzegły wysokości odsetek w wypadku opóźnienia, jak również ich wysokość nie wynika ze szczególnych przepisów prawa, zasądzono odsetki w wysokości ustawowej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 22.650 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 listopada 2013 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt II wyroku, na podstawie art. (...), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Pozwany przegrał sprawę w całości, wobec czego został on zobowiązany do zwrotu stronie przeciwnej poniesionych przez nią kosztów postępowania, na które składa się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.133 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł, których wysokość ustalono w oparciu o(...) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)